

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Μνήμη της μετά φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως επί Λέοντος του Μεγάλου

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2923/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 05/07/2025 20:10:06

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 6 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,
Ὅργῃ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης για το γεγονός αυτό:

«Κατά τον δέκατον ὄγδοον χρόνον της βασιλείας Λέοντος του Μεγάλου, του επικαλουμένου Μακέλλη και Θρακός, ἤτοι εν ἔτει υοε΄ [475], εν τη ἕκτη του Νοεμβρίου μηνός, κατά την ὥραν του μεσημερίου, ἐγένεν ὅλος ο ουρανός συνεφιασμένος. Την δε συνειθισμένην μελανάδα των νεφελών μεταβάλων εις κόκκινον χρώμα, εφάινετο ὅτι μέλλει να κατακαύση ὅλον τον κόσμον. Τόσον γαρ πολλά ἐξέπληξεν ὅλους τους ανθρώπους, ὡστε οπού και ἀπό μόνην την θεωρίαν του ουρανού ἐνόμιζον ὅλοι, ὅτι ἀνίσως πέση βροχή ἀπό τα τοιαύτα κατακόκκινα σύνεφα, βέβαια η βροχή ἐκείνη θέλει εἶναι φωτία και φλόγα, ἣτις ἔχει να κατακαίη. Καθώς ἐκατέκαιε και η εις τα Σόδομα πεσοῦσα πυρίνη βροχή. Διά την ἀμφίβολον λοιπόν ταύτην προσδοκίαν, ὅλοι οι Χριστιανοί ἐκατέφευγαν εις τας ιεράς Ἐκκλησίας, και παρεκάλουν τον Θεόν με δεήσεις και κλαυθμούς. Ὅθεν ο φιλόνητος Κύριος, συγκεράσας την ἀγαθότητά του με την τιμωρίαν, ἐπρόσταξε τα νέφη και ἔβρεχον μίαν βροχήν ἀσυνείθιστον και παράξενον, η οποία ἐπροξένει φόβον εις τους ἀμαρτάνοντας, διότι η βροχή ἐκείνη ἀρχίσασα ἀπό την ὥραν του ἑσπερινού, ἐβάσταξεν ἕως εις το μεσονύκτιον.

Η δε καταπίπτουσα βροχή, ἦτον μία σκόνις μαύρη, και ἔκαιε δυνατά παρομοίως με την στάκην της ἀναμμένης καμίνου. Και τόση πολλή ἔπεσεν, ὡστε οπού ευρέθη ἐπάνω ἀπό την γην και ἀπό τα κεραμίδια των οίκων, περισσότερο ἀπό μίαν πιθαμήν ἀνδρός. Κατέφλεξε δε και κατέκαυσεν ὅλα τα χορτάρια της γης και βοτάνας και δένδρα. Ἦτον δε και πολλά δυσκολόπλυτος, ἐφάνερονε δε με τούτο, τόσον την ἀγανάκτησιν του Θεού, ὅσον και την δυσκολόπλυτον ἀμαρτίαν. Διότι μετὰ ταῦτα, ἔπεσαν μεν πολλά και ραγδαία βροχαί εις διάστημα πολλῶν ἡμερῶν, μόλις δε και μετὰ βίας ἐδυνήθησαν να ξεπλύνουν την σκόνιν ἐκείνην. Τούτο δε ἦτον αἰνίγμα. Ἐπειδή γαρ η ἀμαρτία εὐρίσκεται εις ἡμᾶς ὡσαν σκόνις πυρίνη και μαύρη, και κατατρώγει ὡσαν φωτία τα της ἀρετῆς βλαστήματα, διά τούτο χρειαζόμεθα ὡσαν βροχήν, πολλά δάκρυα, ἀναδιδόμενα κάτωθεν ἀπό αὐτό το βάθος της καρδίας με στεναγμόν και πικρίαν ψυχῆς. Ἴνα με αὐτά, την μεν της κακίας φλογίζουσιν στάκην ἐκπλύνωμεν, ποτίσωμεν δε την καλήν γην του νοός μας, και ποιήσωμεν αὐτήν να καρποφορή ἀρετάς. Και ἔτσι διά τούτων γλυτώσωμεν ἀπό την τιμωρίαν της γείνης, η οποία κατακαίει τας ψυχὰς ἡμῶν και τα σώματα. Ἐπιτύχωμεν δε της Βασιλείας των Ουρανῶν».

